

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Capvt VIII. Deum patrem Caluinianum præcipitare hominem in peccati
culpam, vt poßit tyrannicè infligere pœnam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

nem capitis aspiceres, cognoscereſque Deum futura iſta cognoscere per ſimplicem intuitum rei quæ futura eſt in ſua temporis differentia. Verum longius ab argumento ineptijs prædicantibus abducti ſumus, ad lineam reuertamur.

Vt Deus futura contingentia præuideat.

CAPVT VIII.

Deum patrem Calvinianum præcipitare hominem in peccati culpam, vt poſſit tyrannicè infligere pœnam.

Tertium principale in theſi argumentum 3. Argum.
 eſt: Non patris ſed vitrici tyranniſque eſt, miſerum hominem, & per ſe vim ei occultam adhibendo, & per Sathanam, furori eius habenas laxando, in culpam & peccatum præcipitare, vt æterna ipſum pœna poſſit affligere. At Deus Calvinifticus & per ſeipſum & per Sathanam hominem præcipitat in peccata, vt habeat culpam quam puniat. Deus igitur Calvinifticus eſt vitricus & tyrannus. Prima propositio ex ſe euidentis declaratione non eget, ſecundam probat theſis 3. ex Caluino 1. Inſtit. ca. 18. §. 1. dicente: *Scimus Sathanam ſe coram Deo ſiſtere ad excipienda iuſſa, non minus quàm Angelos: nec quid aggredi niſi volente Deo, cuius cū certo mandato mittitur, vt ſit Spiritus mendax in ore prophetarum, &c.* & lib. 2. cap. 4. §. 5. Probauit idem ante Martinus Becanus cap. 2. 9. 10. & alibi diſp. de
 E autho-

authore peccati, & cap. 3. de prædestinatione, vt superuacaneum sit plura hanc ad rem argumenta è Caluino accumulare. Tantum ea quæ è Caluino adducta sunt loca à calumniatore prædicante vindicabimus. Si tamen prius hoc supposuerimus, Deum istum Calvinianum ab æterno prædestinasse lapsum Adæ, vt haberet occasionem ostendendi suam misericordiam in condonando, iustitiam vero in plectendo. Rotundis id verbis differuit Beza in colloq. Mompelgardensi, fol. 537. & seq. & anteced. vbi tanquam Mercurius quidam (sic enim Smidelinus ridet ibi Hugonottum) cælo dimissus ab alto, postquam reuelauisset Deum in æterno consilio suo, primum cogitasse de creando homine, vt misericordiam in saluandis, iustitiam in damnandis ostenderet; addidit, ad hunc finem fuisse Deo necessarium, vt primus parens cum tota posteritate in peccatum incideret, atque ita omnibus constitutis in peccato alijs misericordia, alijs iustitia contingeret. Itaque Deum fecisse alterum decretum quo absolutè voluerit & ordinârit, vt Adam cum posteris peccaret. Quod his verbis inculcat Beza, idem cum eo sentit Magister ipsius Caluinus 3. Instit. cap. 21. 23. 24. Verbis à Becano citatis cap. 2. disput. citat. His ita suppositis, dicimus Deum Calvinistarum eos, quos æterno consilio decreuit condemnare, partim occulta vi proijcere in pec-

Deus Calvinisticus vult mederi, hoc vt possit, absolutè vult omnes vulnerari.

in peccata, partim ad id Sathanæ vti opera. Prius de occulta vi, perspicuè manifestant hæc Caluini verba lib. 1. c. 18. §. 4. *agit homo iusto Dei impulsu, quod sibi non licet.* Rogo enim ex prædicante, quid est hic Dei impulsus? nihilne vel aliquid? si aliquid, occultumne id est, an manifestum? vísne aliqua & quidpiam efficax est à Deo volente profectum? quid hic refugit ad latebras prædicans, & locutionem Caluini §. 51. & 52. asperam, duram, incommodam claudit? ex verbis de sensu Caluini iudicamus, nec ambigimus, quin eum simus affecti. Nam recordamur 3. Instit. ca. 23. §. 1. *preparationem ad meritum in arcanum Dei consilium transferri §. 4. Dei voluntate §. 6. eius nutu euenire omnia §. 7. ideo præsciuisse hominem lapsurum, quia decreto suo horribili sic ordinat §. 9. ex Dei ordinatione hominibus peccandi necessitatem injici §. 4. Dei voluntate vniuersos filios Adæ in presentem conditionis miseriam decidisse.* Hanc preparationem ad exitum, hunc nutum & Dei voluntatem, hanc peccandi necessitatem, quæ à Calviniano Deo infertur, arbitramur non fieri absque aliqua vi occulta & concursu qui incitet, moueat, necessitet ad omnia vitiorum genera humanum genus. Quod autem iterum decurrit prædicans ad iudicium pœnale in his peccatis, & ad alia antè confutata, nihil eum iuuat. Instituto enim nostro satis est, hominem à Calviniano Deo impelli ad id, in quo peccat. Posterius

E 2 autem

Deum Caluino occultam vi proijcere homines in peccatum.

Prædicans Caluini locutionem, rodit.

Deū Calu.
Sathanam
pro instru-
mento v-
surpare ad
trahendos
homines
in peccata.

Sathan tra-
hit efficaci-
ter in erro-
rem Dei
iussu.

Sathan ac-
cipit man-
datum de-
cipiendi.

autem de opera instrumētaria Sathanæ à Deo Calvinistico requisita ad impellendū hominem, lucidius ex citatis in thesi Caluini testimonijs patescit, quàm vt ambagibus prædicatoricis possit inuolui. Neq; est crimen falsi vt opprobras, breuitatis causa coniungere diuersas sententias prætermisissis interiectis. Quis enim cogat alium omnia transcribere, vbi duas alicunde sententias mutuatus fuerit: aut cur non liceat, si libeat, centonem hinc inde connexis aptè versibus ex aliquo authore conficere, vt ex Virgilio Proba Falconia, Capilupus, & alij fecerunt? At falsauimus mentem Caluini? in quo? Dicitur in thesi Deum Caluini nō permittere tantum cacodæmonibus, vt propellant hominem in peccata, sed id etiam ijs iniungere. probatur id primum ex eo, quod Calvinus reiecta nuda permissione dicat (ex primo capite Iob ad suam blasphemiam detorto) eos nihil aggredi posse, nisi uolente Deo, & authore, cuius Sathan non ideò tantum fit minister, quod inimicos ad malas cupiditates sollicitet: sed & quia efficaciter eos trahat, Deiq; mandato suis imposturis ita illaqueet, vt ratione priuati in errorem necessario trahantur, prout loquitur de æterna prædest. p. 1001. Quod hic mendacium Iesu fuitis pseudoprophetis (vt ais) suggestum? Iterum id confirmatur ex eo, quod Calvinus scribat de Sathana Achab decipiente: mittitur cum

cum certo mandato vt sit Spiritus mendax, &
 an certum dare mandatum decipiendi, nõ est
 iniungere vt decipiat etiam te ipso teste, dum
 vis disertè Deum id Sathanæ præcepisse? po-
 stremo idem in thesi ostenditur ex 2. Instit. c.
 4. §. 5. Vbi dum agit de Sathanæ ministerio in-
 tercedente ad reprobos instigãdos, ad id pro-
 bádum assumit *Sathanam in Samuele vocari Spi-
 ritum Domini malum.* cur autem? *quia ad eius nu-
 tum potentiamq; respondet instrumentum magis ipsi-
 us in agēdo, quam à seipso author.* quid in hoc item
 delicti? an non iniungitur ministerium mini-
 stro, vel author non impellit instrumentum?
 Non hæc negare potes prædicans, vt qui scri-
 bas: *sanè nimis hic frigidum esset id de nuda Dei per-
 missione interpretari, quod sacra littera tam disertè
 à Domino profectum testantur.* Habemus igitur
 confitentem aduersarium ac sublatis circui-
 tionibus subscribentem Iesuitarum sententię:
 quod Deus non permittat solum, sed etiam in-
 iungat secundum Calvinum Sathanæ, vt ho-
 minem in peccatum propellat, Deinde & hoc
 eadem animi promptitudine & ratione con-
 cedentem, etiam Sathanam sub specie serpen-
 tis in Paradiso, non sola permissione, sed &
 Dei voluntate & nutu primos parentes dece-
 pisse. Vt proinde fulcrum illud ficulneum
 parum prædicanti possit esse adminiculo de
 iusta punitione quam intendat Deus, dū vult
 decernitq; vt Sathan illudat homini, eumque

Deus non potuit vel. le primum Adæ peccatum ut peccatum alius peccati prioris.

in peccatum deturbet: nisi fortè ita deliret prædicans, vt opinetur primo Adæ peccato à Diabolo ingesto aliud fuisse prius, cuius sit punitio hoc quod dicitur omnium primum.

CAPVT IX.

Deum Patrem Calvinistarum iubere vt fiant, quæ facta tyrannicè puniat.

Argum. 4. **Q**uartum argumentum. Crudelis tyranni est hominem propter id punire, q̄ ab eo voluit absolutè fieri, quodque nõ potuit non facere. At Calvinisticus Deus punit hominem propter id quod ab æterno voluit, decreuitq̄; ab eo fieri, quodq̄; homo non potuit non facere (quis enim diuinæ voluntati decretoque resistat?) Calvinisticus igitur Deus crudelis est tyrannus. Tota hæc ratiocinatio liquida est, si minorem illustres firmesque verbis Caluini in 4. thesi positus ex 3. Inst. c. 23. §. 9. *Excusabiles peccando haberi volunt reprobis, quia euadere nequeunt peccandi necessitatem; præsertim cum ex Dei ordinatione sibi iniiciatur huiusmodi necessitas. Nos vero inde negamus ritè excusari.* Sed respondet prædicans §. 54. eo loci Caluinum agere de reprobis. At hoc vim argumenti non elidit, quia tyranni est eum nõ excusare à peccato (siue sit reprobis siue alius parū interest) quem necessitate quadã ineuitabili ipsemet cõiecit in

Euasio prædicantis.

Cõfutatur.